

Dve siroti
Roman

Vrata so se odprla v gnojno jamo in v brlog nisi mogel drugače nego da si lovil ravnotežje po dveh preperelih deskah. V pritličju sta morali biti prvotno dve izbi, kar je dokazoval tram, ki so se ga držali na koncu v pačevine zaviti ostanke vmesnega zidu.

Najemniki, stanujoči po vrsti v tem brlogu, so imeli nedvomno premo prostora, pa so porušili vmesno steno tako, da je imela Frochardka v pritličju samo eno, strašno umazano in zanemarjeno izbo.

Tudi pohištvo ni bilo tako, da bi našlo oko v izbi kaj prijetnejšega. V kotu je bila postelja, obstoječa iz stare slamnjače, ki je ležala iz ope zaprašena in zamazana slama.

Edina preproga je bil star šal, nekoliko pisan, ki je bil pa že obledel in je visel čez napeto vrhovo zakrival del starkinega ležišča. Pohištvo je obstojalo iz starih razvalin stare Frochardove domačije. Vsa preperela omara, ki so je zapirala samo s pomočjo kvaveljčkov, pritrdjenih v špranjah, je stala v levem kotu izbe.

Omara je služila stari čarovnici v dve zelo različni svrhi. Frochardka je spravljala v njo nekaj obtočenih krožnikov, starih sled, cinkastih lončkov in svinčeno jedrino orodje; ko se je pa

zmočila, je rebil Peter eno steno omare v to, da je prislonil k nji pol otepa slame, ki mu je služila za ležišče.

Ubogi fant je imel samo to trdo ležišče in za odejo nekaj cunj, da je počival po dolgih dnevih polnih dela in tavanja po mestu.

Pa še tega ležišča mu kruti brat ni vedno privoščil. Če je zaneslo »angelčka« tu pa tam čez noč v materin brlog, mu ga je moral Peter odstopiti, sam pa ležati na golih tleh.

V izbi je stal sicer star divan na treh nogah, toda na njem ni smel nihče spati. Divan je črvala Frochardka kot dragocen spomin.

To je bil divan po obglavljenem Frochardu in stara beračica je dovoljevala samo Jakobu sedeti na njem.

Sredi sobe se je držala polomljena miza v ravnotežju samo s pomočjo plutovinastih podložkov, ki jih je bil v ta namen napravil brusarč.

Zato je stara babura kaj rada zagodnjala, zroč na svojega pohabljenega sina:

— Dve pokveki imamo v hiši. V kotu je stala glinasta peč, vsa zakajena, s sledovi razlite masti. Ob svečanih prilikah se je cvrla v peč svinjina na ražnju, ali pa je vrela v loncu voda, da so se kuhali odpadki mesa in sočivja, ukradeni montsourskim branjevcem.

In med vsem tem razpadajočim pohištvom, med to staro šaro, je imel svoj kotichek tudi Petrov brus, ki je na njem brusarč zvečer še doma brusil

škarje in nože, če čez dan ni mogel opraviti vsega dela.

In skoraj vsak večer je zaspala Frochardka med brušenjem, ki ga je bila že tako vajena, da je ni prav nič motilo.

Tako je bilo v pritličju.

Desno od okna so pa vodile ozke vijugaste stopnice na podstrešje, kjer so ležale na kupih cunje, ki jih je beračica zbirala, da jih je zopet prodajala. Izkupiček je pobral Jakob, ki se je rad zabaval in je rabil mnogo denarja.

V tem brlogu naj bi torej uboga Luiza uživala Frochardkino gostoljubnost.

Ko je beračica privlekla slepo siroto od Novega mostu do bregov Bievre, je nesrečno dekletko že omagovalo.

Peter je brž odprl vrata in ji podal roko, da bi ji pomagal vstopiti v hišo, beračica je pa kričala:

— Pazite, mala, tu sta dve stopnici. Strupeno se je zarezala in pripomnila:

— Izbrala sem si stanovanje v pritličju, ker so mi zdravniki prepovedali hoditi po stopnicah; sape mi primanjkuje.

Toda Luiza je bila preveč zbegana, preveč potrta in obupana, da bi poslušala staro baburo.

Misel na Henriko jo je bila vso preslišala. Dokler je bila na cesti, je slepa sirota na tihem še upala.

Tolažila se je, da je sestra lopovom morda le ušla. In če se ji je posrečilo

iti, se bo gotovo vrnila na trg pred poštni urad, kjer so ji bili ločili.

Tam je lahko vprašala in zvedela, da so se dobri ljudje zavzeli za slepo siroto.

Morda so ji tudi povedali, kam naj jo gre iskat.

Seveda je bila to le vroča želja, verra v nekaj nemogočega; toda slepa sirota se je je oklenila v svojem obupu kot zadnje nade.

Vso pot je napeto poslušala in točila z ušesi vsak, tudi najmanjši šum ulice.

Vedno, kadar se je začel korak moidočega na hodniku, se je oglasilo v Luizi novo upanje, ki mu je pa takoj sledilo novo razočaranje.

Toda zdaj, ko je bila v tem domu, kamor so jo tako radi sprejeli, jo je prešinila silna bolest.

Torej je bilo konec vsega! Henrike ne bo nikoli več videla. Prvič, odkar jo je bila sprejela mamica Gerardova, bo prebivala pri tujih ludeh; končno bo prvič zaspala, ne da bi objela svojo ljubljeno sestro.

Ubogi Luizi se je skrčilo srce, ko je slišala, kako so se zaprla za njo vrata, in ko jo je objel vlažen hlad Frochardkinega brloga.

Postalo ji je tesno pri srcu in groza jo je spretavala. Obstala je nepremično tam, kjer jo je bila pustila Frochardka.

Ni si upala niti spregovoriti, niti prestopiti. Tišina, ki je bila zavladala okrog nje, jo je dušila.

Vpraševala se je, zakaj ta dobra žena in ta fant, ki jo je rešil, nista imela za njo nobene besede tolažbe več.

Ce bi bilo moglo ubogo dekletko videti zardeli Petrov obraz, kako globoka bi bila šele potem njena bolest!

Brusarč je ta čas ves prestrašen opazoval obraz svoje matere.

Bal se je — on, ki je dobro poznal svojo mater — da je uganil, kaj je stara beračica skrivaj pripravljala.

Zdelo se mu je, da je njegova mati ujela žrtev in da je zdaj vsa srečna, da se ji je lov tako dobro obnesel.

Ta ubogi fant se je dobro zavedal, da je brez moči in da bi nesrečni Luizi itak ne mogel nič pomagati, saj je bil vajen mater in močnejšega brata brezpogojno ubogati.

Ce bi bila Luiza mogla videti, kako proseče je Peter tisti hip gledal svojo mater, bi bila razumela vso globino njegove nesreče.

Ce bi že ne bila vedela, v kakšne roke je prišla, bi gotovo ne bila ušla bolealnemu presenečenju.

Trdno prepričana, da ji žrtev ne more uiti, se je hotela Frochardka pokazati tako, kakršna je v resnici bila. Brezčutna babnica je odlagala krmko, ki si jo je bila nataknila, da bi ji dekletko zaupalo.

Ce je še hotela biti nekoliko prizanesljiva, je hotela s tem le hitreje doseči svoj cilj.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Jajnine Dekatete

se dobe v kakovostih kakor doslej

Specijelni entel oblek

azuriranje, predtisk, najhitrejša postrežba, najfineše delo pri

Matek & Mikeš, Ljubljana

poteg hotela Strucelj

Vezenje raznovrstnih monogramov, perila, zaves, pregrinjaj; sntlanje, izdelovanje gumblice. Vsi deli najmodernejše ureditve podjetje — najnižje cene.

STANOVANJA

250.— DIN MESEČNO

dvosobno stanovanje s pritlikl-nami in vrtom. — Naslov v upravi »Slov. Narod«. 2036

POSODJILA

ISCEM POSODILO

Din 25.000.— na prvo mesto na novo hišo. — Ponudbe na upravo »Slov. Narod« pod »25.000 2034«.

PRODAM

OTROŠKI VOZICEK

prodam po nizki ceni. — Škof-ja ulica št. 9, pritličje. 2032

MOTORNO KOLO

s prikolicjo prodam za 10.000 Din. — Kozelj, Jurklošter. 2021

»KADUS« APARAT

za trajno kodiranje napredaj. — Na ogled: Osenjak, Maribor, Trubarjeva ulica 5. 2028

NEPREMIČNINE

PRODAM ZEMLJIŠČE

1300 m² veliko v krasni legi. 2 postaji od Ljubljane — skupaj ali v delih. — Ponudbe na upravo »Slov. Narod« pod »14 2033«.

V NAJEM ODDAM HIŠO

na Trsatu. — Pojasnila: Studenec, Trsat-Sušak, Strmički put 17. 2020

KUPIM

LOKOMOBILU

Lanz ali Wolff, 35—50 HP — kupi parna žaga Freibler, Nede-lišče, Medjimurje. 2031

KROJ. SIVALNI STROJ

dobro ohranjen, kupi takoj — Sport Kolb, št. Vid. 2030

SLUŽBE

BRIVSKEGA POMOČNIKA

sprejem. — Prešern, Radov-ljica. 2026

PEKOVSKI POMOČNIK

išče službo. — Suša, Pišce pri Brežicah (pri Vrečku). 2027

MLINARJA

in vajenca išče Rus, Grosuplje. 2018

RAZNO

Modna konfekcija

Najboljši nakup

A. PRESKER, LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 14. 11/7

PFEIFERJEV CVICEK

iz Leskovca toči restavracija »Pri Levuc. 1910

POHIŠTVO

Na obroke! — Na hranilne knjižice:

masivne spalnice	Din 4900.—
šperane spalnice	> 3000.—
pleskane spalnice	> 1800.—
Kuhinjska oprava	> 850.—
Kuhinjska kredenca	> 450.—
omare	> 380.—
postelje	> 180.—

Vse drugo pohištvo se dobi najceneje pri nas. Sprejemamo vsakovrstna naročila in popravila po konkurenčnih cenah.

MIZARSTVO »SAVA«, LJUBLJANA, Kolodvorska uli-ca 18 — Miklošičeva cesta 6. Telefon 27-80. 1 704

PERJE PO DIN 8.— kg čisto, prodaja: Segs, Ljublja-na, Wolfova ulica 12 (dvorišče) 1973

VSE JE PRIZA-DELA KRIZA

Zato smo pri nakupu previdni. Kupujemo tam, kjer je cenejše in boljše. Pri staroznani manu-fakturni trgovini

R. MIKLAUC, LJUBLJANA, poleg Skofije. Dobro in poceni je staro geslo te več kot 60 let stare trrdke!

Svila je edina v stanju izraziti pravo ženskost. Obledite svilo. Uspehi Vas presenetijo. Svilo za Vaš okus Vam nudi

A. Žlender, Mestni trg 22

Danes je na Dunaju preminul naš zaslužni dolgoletni upravni svetnik, gospod

Vincenc Ranzinger

rudarski svetnik

Blagopokojni si je pridobil za tehnično izpopolnitev naših rudnikov največje zasluge in je bil kot svetovno znani strokovnjak vzor in učitelj vseh naših inženjerjev.

Družba ga bo težko pogrešala in mu ohranimo časten spomin.

V Ljubljani, dne 25. aprila 1933.

5263

UPRAVNI SVET TRBOVELJSKE PREMOGOKOPNE DRUŽBE.